

kunne forstaas, at man ikke kan faa al Ting med paa een Gang. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at vort oprindelige Forslag lød paa 1. December.

Rode: Baade den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Udvalget (Lillelund) har fremsat en almindelig Bemærkning om, at en Udtalelse i en Paragraf, som paabyder en Kommune noget, skulde udtrykke Mistillid til Kommunen. Det er en fuldkommen uberettiget Paastand, selv om den fremsættes ofte. Hvis Lovgivningsmagten maatte erkende Rigtigheden af denne Paastand, maatte den uendelig mange Gange have udtrykt Mistillid til Kommunerne, da det mangfoldige Gange er sket, at man paabyder Kommunerne noget. Naar paabyder Staten Kommunerne noget? Det gør den, naar den mener, at der er et fælles Grundlag for Nødvendigheden af en Ting, og det er der her.

Den højtærede Indenrigsminister kritiserede Bestemmelsen i vort Ændringsforslag Nr. 4, navnlig Bestemmelsen om, at Reglerne skulde udarbejdes af Arbejdsløshedsnævnet. Jeg gør opmærksom paa, hvad den højtærede Minister dog burde sætte Pris paa, at der staar, at de fastsættes af Indenrigsministeren. Hvad Ændringsforslaget tilsigter, er at medtage et Organ, som Ministeren ikke har medtaget i sit Forslag, nemlig det Organ, som Rigsdagen har besluttet skulde være Organ for Arbejdsløshedsspørgsmaalet, det Organ, som man mente var det naturlige Mellemed imellem Kommunerne og deres Organer og Indenrigsministeriet, nemlig Arbejdsløshedsnævnet. Men det, som er Hovedsagen i Ændringsforslaget, er aldeles ikke Udarbejdelsesmaaden for Reglerne, men Bestemmelsen om, at Regler ikke blot skal gives i enkelte Kommuner og være forskellige for de forskellige Kommuner, men at der skal gælde den samme Gruppe af Fællesregler for Grupper af alle Landets Kommuner.

Maa jeg endelig overfor den Kritik, den højtærede Indenrigsminister har fremsat mod Spørgsmaalet om at affatte denne Lov som gældende fra en bestemt Dato, gøre opmærksom paa, at denne Lov har kun 3 Maaneders Frist udover Nytaar, og at den højtærede Minister selv ved det Lovforslag, han har stillet, vil være i den Situation at skulle forhandle med alle de Kommuner, her er Tale om, før disse Kommuner vil kunne begynde at benytte Reglerne. Derfor er det selvfølgelig rigtigt at fastsætte en bestemt Frist, fra hvilken man vil være i Stand til at anvende Reglerne, selv om

man først kan lade Udbetalingerne ske senere, naar Reglerne er fastsatte; thi ellers risikerer man, at for visse Kommuner kommer Reglerne til at gælde for et kortere Tidsrum, end det egentlig maa være Ministerens Mening.

Med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører Hr. Lillelund fremførte om vore Bemærkninger i Betænkningen om Muligheden for Bortflytning, er det jo naturligt, at hvis denne Lov kun kommer til at gælde for nogle faa Maaneder . . . . . (Indenrigsministeren [Sigurd Berg]: Den gælder kun 3 Maaneder!) . . . Ja vel, hvis overhovedet en ny ekstraordinær Arbejdsløshedshjælpsmeddelelse kun kommer til at gælde i faa Maaneder, vil Flytning selvfølgelig ikke faa nogen større Følger; men hvis man derimod maa frygte for, at det er for et længere Tidsrum, man skal regne med Arbejdsløshed og i den Anledning yde Hjælp gennem Hjælpekasserne, saa vil — det er der ingen Tvivl om — forskelligeartede Regler i de forskellige Kommuner medføre Flytning mellem Kommunerne, et Forhold, som Lovgivningsmagten saa ofte har bemærket, og som den derfor gennem sin Lovgivning maa søge at hindre.

H. P. Hansen (Randers Amt): Den højtærede Indenrigsminister afviste kort og kategorisk Kravet om at yde $\frac{3}{4}$ Refusion fra Statskassens Side til Hjælpekasserne med den Bemærkning, at der jo fra Kommunernes Side maatte føres en virksom Kontrol med, at Hjælpekasseunderstøttelsen ikke blev misbrugt af de arbejdsløse. Jeg vil hertil sige, at Kontrollen fra Kommunernes Side vil blive lige virksom, enten der ydes $\frac{3}{5}$ eller $\frac{3}{4}$ fra Staten, i den Henseende vil der ikke blive den fjerneste Forskel. Naar vi fra vor Side har foreslaaet $\frac{3}{4}$, er det, fordi Kommunerne som bekendt — det er ogsaa bekendt for den højtærede Indenrigsminister — er saa belastede, som de er; og man maa meget befrygte, naar der ikke ydes $\frac{3}{4}$ Refusion fra Statens Side, at da den Hensigt, der ligger i Lovforslaget: at yde en virkelig Hjælp til de arbejdsløse, ikke fuldt sker Fyldest. Kommunernes økonomiske Stilling er betydelig mere trykket nu, end den var i Krigsaarene, i hvilke der dog i et bestemt Tilfælde blev ydet $\frac{3}{4}$ Refusion; jeg maa da mene, at man, hvis der fra Regeringens Side næres Ønske om, at Lovforslagets Hensigt virkeliggøres, ogsaa vil kunne yde en saa stor Refusion nu. Jeg skal derfor meget henstille til ærede Medlemmer her i Salen, som paa nogen Maade er knyttede til Købstadinteresser, at